

BORSSZEM JANKÓ

DÁVID ÉS GOLIÁT.

» Erősebb lön azért Dávid a filiszteusnál észszel és megveré a filiszteust és megülé üt és nem vala fegyver a Dávid kezében. Oda futamodék pedig Dávid s reá áll vala a filiszteus hasávrá.»

(Ó-Testamentom, Sámuel könyve XVII. 50—51.)

Kivándorlók — bevándorlók.

Ősök porlasztották vérrel, verejtékkal,
Mevédették karddal, művelték ekével . . .
S megválva földjétől, széles folyaminktul:
Sok magyar fölföldi idegenbe indul.

Marasztjuk — fejet ráz. Hisz *hazádnak* földje!
Hisz ennek biztatott nyájas, vidám zöldje! . . .
Megyen, elvándorol. Fülve, fázva, fagyva —
Követi tétova tudatlan magzatja.

Apja, anyja sirját itt hagyja örzetlen,
Maga tán ott fekszik majdan temetetlen . . .
Ha mentek, menjetek! Im távol keletrül
Hú *csángó* rokonság arca felénk derül.

Sors viharja tőlünk *testben* elszakasztott,
Lélekbén szívetek heve itt marasztott —
S idegen kényszernek gyötrő sulya alatt
Szívetek, nyelvetek — az a mienk maradt.

Csángók követsége, otthon elmondjátok,
Hogy soh' sem tagad meg az édes anyátok.
Vendégül jövétek, s mikor haza tértek:
Otthontokba érve — idegenbe értek.

Vér a mi a vérünkben, hozzon isten nálunk!
Forró ölelésre szívet, keblet tárunk!
Apraja és nagyja az egész hazának:
Testvérek, ti rátok szivrepesve várnak.

Nincsen a magyarnak, csak egy fél kenyere,
A kulacsának is kiszáradt a fele,
Ámde jobban esik fél kortya, falatja,
Hogyha ti véletek azt is megoszthatja.

§UTTYOMBERKI DÁRIUS

a helyhezet signaturájáról.

Haza mindenelűt!

Én is megveregettem a csángók vállát, én is beszéltem velök, mikor itt jártak ami theatrumunkban.

Aztán fölvezettem őket a karzatra, onnan néztük meg a t. házat és magyaráztattam meg nekik, melyik párt hol ül.

Azt még nagyon megértették, hogy azok odalenn az egyik oldalon mind a Tisza Kálmán fővezér katonái. De az nem fért a fejükbe, hogy mikép mer az ellenkező oldal olyan nagyhatalmas embernek — mint Tisza Kálmánnak — ellenmondani, sőt még meg is meri ámadni. Váltig kérdezgette tőlem az egyik rokon, hogy

mért türi ezt Tisza Kálmán ő nagykegyelme és mért nem csukatja be az ilyen garázdálkodó urakat?

Megigértem, hogy Todd és Gneiszt munkáit a parlamentarismusról megküldöm neki; abból felvilágosíthatja magát.

Mikor elváltunk, kérdést tett, hogy hát csakugyan betelepítik-e őket?

Bizonyítottam, hogy ahány tót kivándorol Amerikába, cserébe anyi csángót hozunk be Bukovinából.

Aztán elgőzölögtek haza.

Kövessük példájukat.
— Pakolj Pista!

Apró hírek.

⊙ **Istóczy-kalapot** gyártanak legujabban, mely állítólag nagyon hasonlít a Kossuth-kalaphoz. Csakhogy a Kossuth-kalap alá elfért a keresztény is, meg a zsidó is, emennél meg nem férnek egy kalap alá.

> **Őszentségének** titulálta Tiszát a csángó küldöttség egyik tagja. Talán hallotta valahol, hogy Tisza a kálomista pápa.

+ **Üres már a sir.** Kiásták már a dadai holttestet. Majd elválnak, hogy ki esik bele *abba a verembe.*

Ω **A „Vénusz átvonulása“** arra a kitűnő gondolatra hozta egy kaczkai művésznőnk, hogy estélyeket rendezzen, melyre hírlapíróinkat sorozatonként meghívja. Tehát valóságos »Átvonulás a Vénuszon!«

* **Türr tábornok** a Fő-úton tesz most próba-utakat a propellereivel. A vizállás megfelelne, de a sár nagy akadályára van az érdekes kísérletnek.

* **Szivar-ellenző** kapható most Kertész Tódor dorottya-utcai diszmű-kereskedésében, mely a szivarosnak, ha a britannika-fajtához van hozzátörődve, bátorságára szolgál. Ez egy könnyű viseletű aczél-maszka, mely a fölrobbanásakor a szemet megkiméli. Karácsonyi és ujévi ajándékul fölöttébb alkalmas.

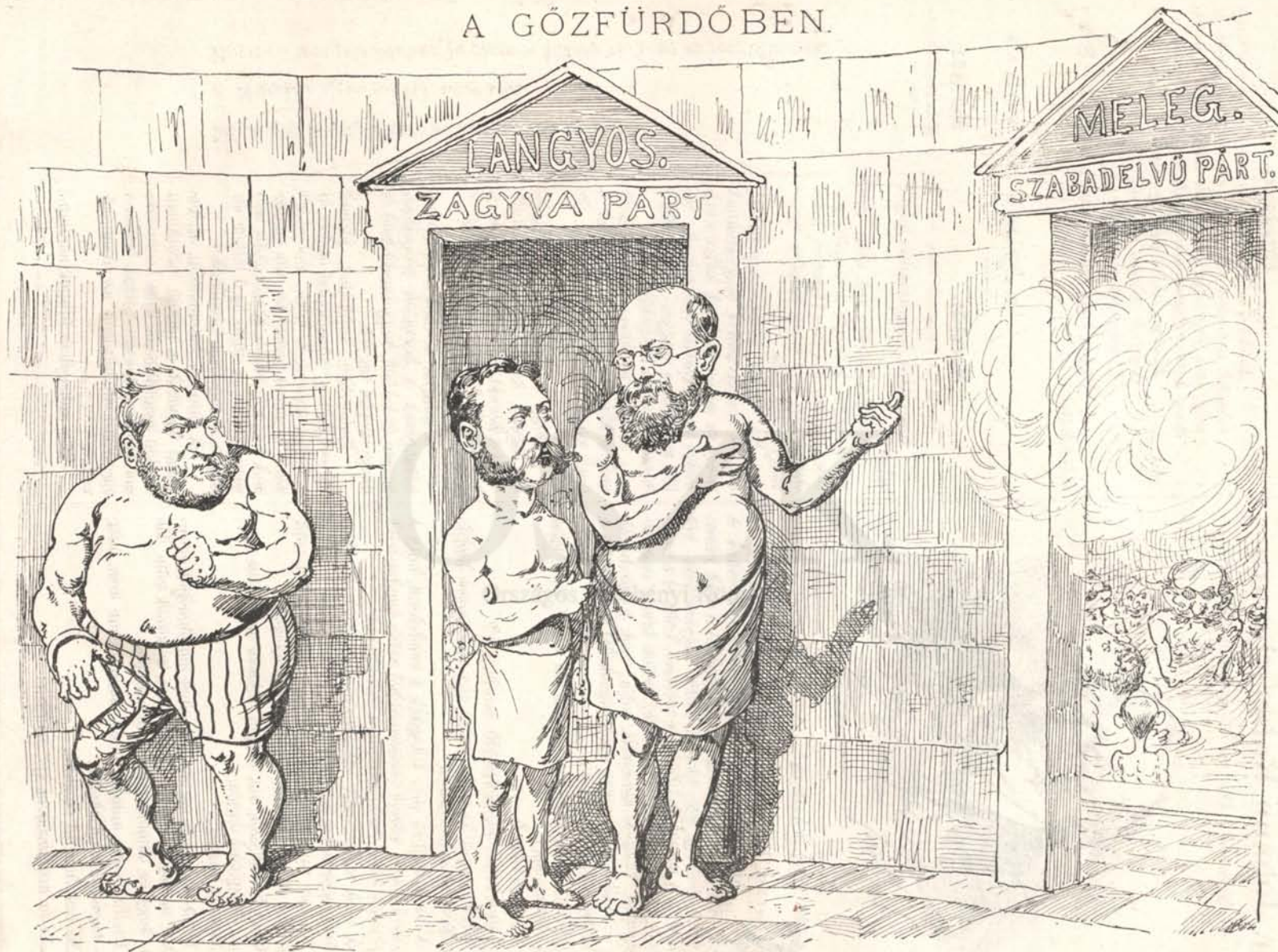
= **A dohányos boltok előtt,** melyekben britannika szivar kapható, a tanács intő táblákat állíttat fel. A táblákon e fölírás olvasható: »*Lassan hajts!*« Alája egy felrobbanó britannika van rajzolva.

^ **Thaly** két oláhot adna oda egy csángóért. Istóczy 600,000 zsidót ingyen. Verhovay meg minden csángót betelepítene és valamennyi zsidót kibunkovinázna.

— **A Vénus utvonulása** megtörtént, még pedig a fővárosból Megyerre. Az itt tartandó hnting-bálra ugyanis Budapestről requirálták a szükséges mennyei testeket.

□ **Vérhasovay** ur nagyon hirdeti, hogy az csak az ő ismert toleranciáját hirdeti, ha a zsidó hirdetéseket megtüri hírlapjában.

A GÖZFÜRDŐBEN.

Br. B—dy B—la. No Gyula, már most nézzünk amoda.
L—czy Gy—la. Még ne! Előbb itt száritkozzunk egy kissé, azután megyünk át abba a jó melegbe.

Dr. Johann Kaiserschmarn

Suttyomberky Dárius magyar honatyához.

Tisztelt kollega!

CSEHEK követelése minden határt túllépnek. Nem elég, hogy vendégszerető Bécsünk a cseh ajku lakosságnak megengedi a cseh pimaszok és a pilseni sör akadálytalan fogyasztását, sőt amennyiben a német lakosság is szívesen költi el e nemzeti ételt és italt, a korona cseszka iránti kiváló engedékenységének világos tanujelét adja: ezek a jámborok mégis — hallatlan! — egy cseh népiskolát is akarnak a saját költségökön felállítani.

(Aczéltollam elkeseredésében itt ketté tört, ujat kellett elővennem.)

Mit szól ehhez?

Van-é ennél hajmeresztőbb merénylet?

Mert ez csak az eleje volna egy rendszeres hadjáratnak Bécs elcsehesítésére.

A cseh dajkák már kikapták a rendeletet, hogy a gondjaikra bizott német csecsemőkből szláv tendenciák beszoptatása által csehcselmőket csináljanak.

A cseh szakácsnék sztrájkolni készülnek, ha főztjükre megjegyzéseket teszünk.

A cseh vargák a kapczánk szoritását fogják szük csizmáikkal előmozdítani. Kratochvil fenyegét.

Cseh borbélyom ma reggel kétszer metszette meg államam. Poszpichil dühös.

Mindez semmi!

Több az, hogy az itteni csehek fennhordják orrukat. Azt mondják: orruk fitos, nem tehetnek róla. Én láttam, hogy ez demonstráció, henczegés.

Taaffe pedig mindez ellen semmitsem tesz, még meg is engedi a cseh iskolát.

Mi azonban tiltakozunk.

Az én tiltakozásom így hangzik:

Tiltakozás.

Amért a mi Schulvereinunk a magyarországi németek számára német iskolákat akar állítani, az még nem jogosítja fel a cseh iskola-egyletet arra, hogy hasonlóképen gondoskodjék az ő cseheiről.

Mert mi kulturnép vagyunk.

Nekünk minden szabad!

A cseheknek semmi.

... Ugy-e, hogy igazam van, t. kollega? — Szíves üdvözléssel

híve

DR. JOHANN KAISERSCHMARN s. k.

Muraköz.

— Amint azt Vuchetich látja. —

Kegyetlen magyarosítás folyik odalenn.

Minden horvát szó után 200 frt birságot tartozik a szegény paraszt fizetni. Ha nem képes rá, ajánlékba kap 400 frtot minden egyes magyar szó után.

Sz. Péter megvesztegettetett, hogy a muraköziet magyaroknak nézze és mikor ezeknek lelkei a tulvilági nagykapunál csöngetnek, velök szemben a magyar, nem pedig a horvát nyelvet használja.

Még a madárnyelvet se türik meg a Muraközben. A madarak is csak magyar nótákat tartoznak füttyülni.

Hogy a magyarosítás tökéletes legyen, külön társulat alakult, mely a horvát parasztnak nemzeti bocskoruk helyett ingyen (még ez is!) magyar csizmát ad.

A magyar tanítók roppant barátságosak a horvátok irányában, persze érdekből, hogy átcsábítsák és magyarokká tegyék.

Ismeretlen küldöttek járnak faluról-falura, édességeket osztva ki a falusi gyerekek közt, melyekért azok bizonyos szerződés alá tartoznak írni a nevüket. E szerződés szövege szerint az illető az ő lelkét eladja a »magyarok istenének.«

A kutakat betemették, új kutakat furattak a horvát falvakban, azokat megtöltötték friss Léthe-vízzel. Szegény horvátok ittak belőle s egyszerre elfelejtették az anyanyelvüket.

Ily szörnyű az állapot odalenn!

Muraköz.

— Ahogy valósággal van. —

Mindebből — fájdalom! — egy szó sem igaz.

A Muraköz olyan horvát, mint volt.

Horvát a tannyelv odalenn és nincs is kilátás rá, hogy ez megváltozzék.

Szemérmertes Dániel prófétához.

Jó tisztalelkű Dániel,
Ismét kiugrottál a gátra,
Hogy a ledér pajzánkodásnak
Oda kiáltad: »vissza, hátra!«
De pörgő kurta rokokoyát,
Duzzadt trikót ez nem zseníroz, —
A színpad hölgye kikaczag
S fejed fölött elkankaníroz.

Jó tisztalelkű Dániel,
A sajtóra is panaszkod van,
Mivelhogy a frivolitásba
Sülyed az is mindegyre jobban.
S mit használ itt is a szavad,
Mellyel elvednek hangot adtál? —
Gúnyosan írják a lapok,
Hogy a világtól elmaradtál.

Jó tisztalelkű Dániel,
Szép dolog a szemérmesség,
És ott a hol helyén vagyon,
Azt bátran követelni tessék.
De az erényt, azt ne keresd
Operetteben s élcslap keszében,
A jó kedv pezsdülésire
Rideg, puritán arcot vágván.

Jó tisztalelkű Dániel,
Ragyogjon az erény, szemérem
Közéletünk nagy harcain —
A honnak szentelt küzdő-téren.
Ottan keresd, ottan kutasd
S hirdessed harsogó beszéddel,
Ott a frivol komédiák
Legeslegkisebbjét se nézd el.

S jó, tisztalelkű Dániel,
Nézz legelőbb pártodon végig.
Ó, hisz ott a frivolitás
Kérkedve mered föl az égig.
Szilajul rondítják be az
Ember-jogok szentelt oltárját —
Szüntesd meg ezt! Sajtó, színész —
A kankánt tovább is hadd járják.

A fényűző Tisza.

— Igazán Csanyágyi Sándortól. —

MINT a képviselőházban kimondottam, Tisza Kálmány ur az aúrrszágnak 32,000 véres forintját költi el évenként, — többet, mint az egész függetlenségi párt együttvéve. De hisz ez nem is csoda, a milyen örületes luxust fejt ki a nevezett ur. Nincs a kauaúrmány padján senki, a ki oly fényesen öltözködnék, mint Tisza Kálmány ur; még a nadrága térdjei is fényle-

nek és kabátjának könyökei. Más ember örülne, ha csak a szája két széléről folyhatna a zsír, Tisza Kálmány urnak még a gallérja is zsiros. Tessen megnézni a nadrágja alsó szélét, melyet még a legpazarabb uracs is simán visel; a Tisza Kálmány uré végig ki van rojtozva mindenféle czafatál, külön ékesség gyanánt, úgy hogy csak Pulszky visel még különbet. Én láttam már Tisza Kálmány ur lábán olyan csizmát, minőt egy Rothschild zsidó sem visel. Menynyi forintjába lehet csak évenként a fehérneműje! Mert nem hogy sötétkék ümegőt viselne, minő jellemes miniszterhöl illik, de úgy látszik, mindennap fehérret vált. Különös tanulmányaim tárgyává tettem kalapjait. Más ember, a kinek ily ősrégi műritkaságai vannak, azokat vagy otthon tartja mint családi ereklyéket, vagy ha szive a közjóért és közszépért buzogni el nem felejtett, a nemzeti muzeumnak adja, mint a hazai süvegipar legrégibb korszakának becses emlékeit; de Tisza Kálmány ur nem, ő ama drága régiségeket még hétköznapi is rendes kalap gyanánt viseli esőben hóban, úgy, hogy pár év mulva tönkre mennek, míg a magamféle egyszerű ember csak értéktelen új kalapokat hord. Kiki tudja, hogy Tisza mily sokáig berzenkedett a gomblyuk diszeitől; most már nemcsak szalagokat szerez magának (vajmi drága áron!), de még egyes czérnaszálakat is láttam már a gomblyukaiból kicsüngen. Szivart persze, csak külföldit szil, ami az ő szájában duflán derága, mert elsödször az aúrrszág zsebéből fizeti, másodszor meg nem az aúrrszág zsebébe fizeti vissza, akit megcselekedne, ha legalább belföldi czigaróval élne. Nem mondok sokat, ha e kombinációt a hazafiatlanság nonplusextrájának minősítem. Nem szólok Tisza Kálmány ur nyakkendőjéről; persze mindig feketét visel, mert az kopik leghamarabb, annak a révén teheti tönkre legbiztosabban a haza pénzügyét. Nem szólok pápaszeméről, melyet egy negyedszázad óta már többször változtatott, pedig az üvegje a hunyorgó nézésétől el sem volt koptatva. Nem szólok arról, hogy még órája is aranykulcsos. Csak azt akarom megjegyezni, hogy még olykor mutatott egyszerűsége és szerénysége sem igazi, mert csak azért üzi el magától a fényt, hogy fényt üzhessen.

Ugy va'!

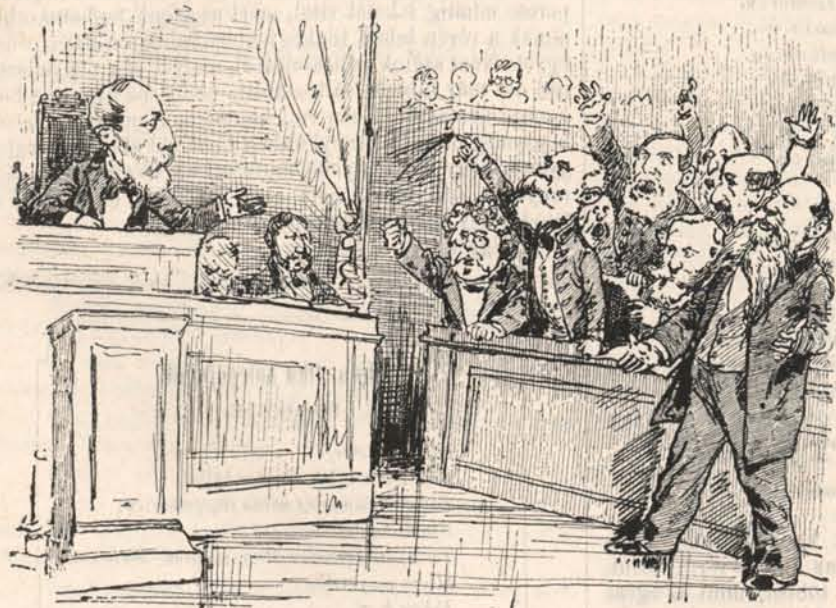
Pálmai Ilka soiréejának menuje.

Suppé (Leves).
Kecseg-telő lábikrák nem halból.
Paradisommadár evés fűgefalevéllet.
Niniss-halászlé.
Torta, tricot-nomazikus cukros ábrákkal.
Mézes püsszerlik.
Fekete k. v.
Cul-földi szivarok.

MUTATÓ
 a „**CZU TUMM!**“ naptárból.
 (Megjelen e héten.)
A képviselőházból.

N—th Berezi. Nem jól értem azt a Verhovayt, ha beszél.
 H—fy Ignác. Magam is úgy vagyok vele. Mindig elnyeli a szavai felét.
 N—th Berezi. Fene erős gyomra lehet neki!

P—yTamás. Ámbátor csak elnök vagyok, önök mégis kötelesek engem meghallgatni.

A színházvarán.

—Ki Margitot?
 —Eh...
 —Te!

H—Imi. Viszint megölyukat...
 F—ki. Jajj!
 H—Imi. ...
 F—ki (nagyot lélegzve.) Hála istennek!

Az üzletvilágból.

Moritz Mandelmilch. Szörnyő rossz idők! Semi őzlet. Már nem tudom, mit fogok csinálni!...
 Az öreg Dempfleisch. Vigasztalódj magadat, másnak is rosszul mén. Példáol itt a Filipp Stüsskopp, a főszer kereskedő. Neki se nem van jó dolga. Ez elűtt az ausztrijába vót neki sopa noráncs, mondola, kandirte jömolcs — és mast?... van neki *bodai keserő víz*.

A bankárvilágból.

Herr v. Glanzfett. No, mert olyan jó vadjok meglégedve ünneel, fogom adni ünnek edj részt a tiszta haszonbul.
 Louis Pascheles (Buchhalter.) Küszüntüm, herr von Glanzfett. De jobban lekütelezné engemet, ha adná részt a *tisztátalan* haszonbul.

VIDÉKI TROMBITA.

— Artányos-Dicső-Hid-Szent-Apostag. —

KÖSZÖNTŐ

bugaczi és dombszögi urns **Mokány Bertalany**
ur születése naptyánah
glanczos alkalmatosságára

EDVES Berzi bácsi! Rám nézve roppant kár,
Hogy Dombszög felé oly rettentő nagy a sár,
Pedig de jól esett volna nála nézni,
Blattozni, borozni, kissé menyecskezni.
Oda idézte vón Dombszög minden lányát,
A Csucsi cigányját, meg Löeszláb jordányját.
Megösmertem volna jó Bugaczi Laczkót,
Bontogatván vele sok czilindert, flaskót.
S a ki jól meg tudja keverni a kártyát:
Tisztölhettem volna híres Lupi bátyját.
Megölelem vala Tojáss Dani bácsit,
Elhozván magával öcsét, Duhaj Náczit.
Hanem, ami késik: nem mulik egészen,
Elmegyek, ha lehet, állami költségen.
Mert egy igazándi függetlent, ha dzsentrí,
Vármegyes bajából a nagy állam ment ki.
Addig is elküldöm ebben a levélben
Jókívánságomat, mely hangzik eképen:
Legyen boldog miként a kukac a sajtba',
Mindig égnek álljon s ne konyán, a bajeza.
Szuszos legyen álma, hangos ébredése,
Hápgóása kírtszó, öles a köpése.
A repcze-vetése soha ki ne fagyjon,
Minden buza kalász másfél vékát adjon.
Egér, vicsak, gözü kerülje a hombárt,
Uj bankóbul lásson maga környett lomtárt.
Lépéses góréja legyen mindig tele,
Kezit végrehajtó sohse dugja bele,
S ne tejet, de vajat adjon a riskája,
Legyen a turója mint a főtt riskása,
Hizója hizzon meg mint valami mammut,
S változtassa isten muntliszté a hamut;
Aggteleki barlang legyen a pinczéje,
Mint vödör, akkora legyen az itezéje;
Kék hasu bankója legyen mindig annyi,
Hogy száz nadrág-zsebbe se bírja berakni.
A jó létnek ölen hizzék mint egy barát,
Püspök-falatokkal tarthassa jól magát.
Se testit, se lelkit ne rongta váltóláz,
Soká mondja rá még a halál, hogy: czupász!
Ám ha az az idő évek multán eljő,
Hogy sirhalmán vonyit szegény árva Szellő:
Akkor hamvaiból nőjön szép kertecske,
Legszebb almáján viritson menyecske,

S éjfelek idején lejárva, fölszállva:
Itt is, ott is leljen mosolygó párjára.
Hiúsitse ezer szüz, ha lenne melegje;
Szép ezirmos-hátú blatt legyen a fákkerje.
S ha majd a mennyei vászon nép végtére
Belefárad a sok czifra hajczihébe:
Szent brüder-csolkoktul legyen bajeza nedves,
S mind föltámadásig ha' szszóljék a csendes!
De míg földön lipkőd, szállaltassa bőven,
Sűrűbben mint ebben a vén esztendőben.
Már köztünk maradjon. Ország-világ lesse
Nömös beszédjeit. Az isten éltesse!

Porczos Mihály
helbéli vendég és pöéta.

*

Gyöpre, öcsém Miska! Rigmusos ódát
Élvedezve olvasám. Told be a pofádat!
Ne nízd a sarakot. Röpülj az ódádön,
Ha peig nem birna, gyere el löháton.
Hasze, ha jól tudom, szárnyas dögön jártok,
Akik asztagszámra nótát verset gyárttok.
Én is csak mostanság vergődtem Dombszögre,
Azt tudtam, határját elhagyom örökre.
Hogy tiz hónap óta möre vótam, jártam;
Apróra elmondom a »Czu tumm!« naptárban.
Krakszelhuber Tóbi addig kódiskodott,
Amiglen magának végtére megfogott.
— Rimángó nimejtít vássa ki a feki! —
Az uti naplómat oda köptem neki.
Gyere szögám, én nem bánom ha itt telesz,
Fájntos kompániát, versöntő, csak itt lelsz.
Piz-magod, tudom nincs. Egy csöppet hullajtok;
Látom, jól érted-e forgatni a blattot.
Ha karvaly nem löhetsz, szegődj be kuviknak,
Igy is kijut neked a részed urilag.
De mán a vászonság előtt állj talpadon,
Szép szavad fakadjon, mócsingod dagadjon.
Kukoréts, vak apád! Kakas légy, ne kappany!
No már most szerbuczod!

Én Mokány Bertalany.

Parlamenti töpörtyük.

A t. ház kiadta a párba j hösöket. Valódi *disz-kiadás* volt.
A hon-apák egy része (Hollósyval) *böcített kiadást* kívánt. Majd
me glátjuk *javitott-e ez a népszerü kiadás?*

*

Szegény Hollósy! Amiért *befogatott*, ő maga is majdnem
befogatott.

*

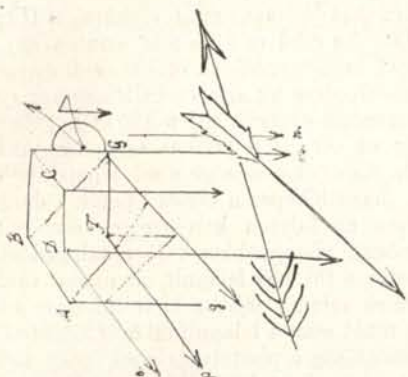
Komjáthy ur — mint halljuk — patentáltatni fogja
fustélyait: *Herman-féle állatvédöpisztolyok* név alatt.

*

Hiteles forrásból értesülünk, hogy az alakítandó *becsület*
bírószágot a szélsőbal néhány tagja nem fogja elismerni ma-
gára nézve *illetékesnek*.

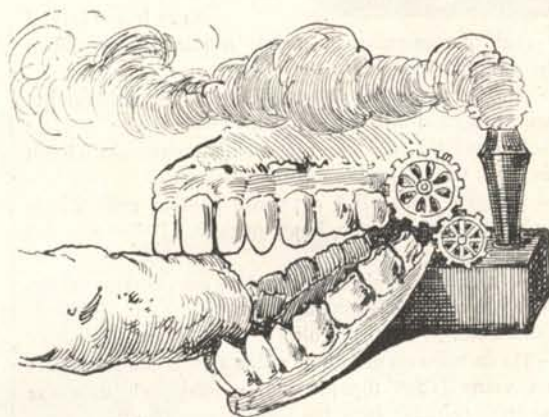
Prophuntorhagodynamobil.

— Üdvös találmány szegény bakáink komisz kenyerének élvezhetővé tételére. —

$$\sqrt{a + b} - [c + d - e + f + \infty] (g + h - i)$$

$$\left\{ \left[(a + b - c + d - e + f = x) \right] \right\} \left\{ \begin{array}{l} x+y \\ x+y \\ x+y \\ x+y \end{array} \right\}$$

Kifundálta és a köz. hadügyminisztr. magas figyelmébe ajánlja

Dákó István

ez i. sz. frajteros Mostárban.

Tönődések.

Seiffensteiner Solomontól.

— Szeretnék megmondani a herr fűn Erényi Irányi Dániel oraságnak, hojd parlament még rosszabb teátronnál. Mert igaz, hojd komédiában nincs morál, hanem parlamentben meg morálban van jakran komédia.

— Oz oz Ojpest, oz von ed naidon rosz hel. Ozelött jártoták ottand olom piczolkák, amik kinéztek, mint ezüst piczolkák;

most meg jártják Istóczy kolopok, amik kinézik mint Kossuth kolopok.

— Külömben a herr fűn Istóczy koloppja hasonlodja sak kivülről a Kossuth koloppjához, belül nem!

— A Verhajvaj oraság most azon tönödik, valjon aba a dadai holttestba ki csempészte bele a jermeket.

— A modjor nevv van mégis igen szelemdós, például mikor mondják a doellom pár baj, bizemosan ozért, mert mivel járja ritkán egyedül.

— A herr fűn Liszt Ferencz oraság ozt állítja, hojd ü nem szereti a korikáturokat. Vadjok most már kíváncsi, honnan veszi a korázsi, mogát fotográfíroztatni?

KATHEDRAI BÖLCSESSÉGEK

— Hogy az időjárás nagy befolyással van a költőre, mutatja az, hogy Petőfi épen májusban írta meg a »cserebogár« című költeményét.

— Augustus fogadott apja volt Julius Caesarnak.

— Magamtól eltekintve, ne büszkélkedjenek önök a jogászsággal, mert nézzük csak: tőkász=tőkdisznó, s így: jogász=jogdisznó.

— A dárdának egyik végén éles hegye, a másikon tompa hegye volt.

— A gőz feltalálása előtt nem volt p. varrógép.

— Uraim! tessék még maradni; most van pont háromnegyed tizenegy m u l t.

— A Corti-féle végkészülék, mely belsőleg a zongora szerkezetéhez hasonló, s melyben az egyes erek hegedűhúrként vannak kifeszítve, hasonló egy seprőhöz.

— Önök sohse piszkálgassák a fülzsirt, mert a dobhártya könnyen megsérülhet; természetesen, ha már a kicsordulásig telve a fül, úgy nincs egy szavam sem.

— Xantichoros megragadón mondá Homeros lantját a tücsök czinczogatásával rokonnak.

Börzeviczy W. M. élcei.

— Mondja nekem Szapáry Gyula, mikor a háztól kikértek, hogy: ez az első kiadás, amely nem okoz deficiztet. (*Der Orl dajt auf!*)

— Az az Irányi Dániel milyen régi parlamentarius, mégis minden esztendőben elmondja az ő *sztűz* beszédét. (*Feun!*)

— Ha be találnának zárni, akkor, mondják börziánereim, élénk forgalom lesz »in Waitzen.« (*Bitter!*)

— Büntetéstől menten ment el a mentelemtől ment elem, és így is tér vissza. (*Szuemlich unbödeutend.*)

— Az öreg Manteuffel, a porosz kartács generális is honmentő lett — akkor nap, hogy meghalt. (*Tödter wie todt kann er doch nicht seun?*)

— A monakói bankot harmadéve én akartam sprengelni. Jön egy merénylő és dinamittal akarja azt megkísérteni, ami az én eszemnek nem sikerült. (*Zerspringen soll er!*)

— Ha én toasztot mondtam volna az Ybl banketten, azt mondtam volna: »Ybl főpapja volt a jóizlésnek és egész Budapest épült rajta!« (*Dem Ybl wür ybl geworden!*)

— Hogy a csángók mért vándorolnak ki Bukovinából, azt csakugyan nem értem! Ily deficizetekkel pár év mulva ugyse lesz egyéb Magyarország, mint Bukovina! (*Ausgewandert sollen se werden!*)

TUDOMÁNY.

Párbaj és Darwinismus

vagy

A magyar ember jövője.

I ne szeretné tudni, hogy minő lesz a magyar ember alakja egy évmillió után? Pedig az nagyon egyszerű.

A jövő magyar embere fölöttébb apró, vézna emberke lesz, aránytalanul kifejlett balczombbal és jobb karral, melynek kéz-csuklója szőrös mint a majomé. Mozgására nézve megjegyzendő, hogy mindig éllel fog járni. Arcza is igen különös lesz. Szeme ugyanis az orr két falcsontjába lesz befészkelve, füle hihetetlenül odalapul fejéhez, orra feltűnően kicsiny lesz s orczái mélyen be lesznek horpadva. Rövidlátó egy sem lesz, hanem mind messzelátó. A boncztanárok végre constatálni fogják, hogy nyakerei sokkal mélyebben fekszenek, mint a többi népeknél észlelhető.

Mindez pedig a párbaj-mánia következménye lesz, Darwin örökösödési és alkalmazkodási törvényei szerint. És pedig:

Egy millió év pisztolypárbajai folytán mindig a testesebb egyének lesznek inkább kitéve a lelövetés veszélyének és így lassankint kisebbségbe jöve, utóbb egészen kivesznek, míg a nehezebben eltalálható apró, vézna faj fönmarad. A bal czomb és jobb kar aránytalanul kifejlett izomzata a millió éven keresztül folytatott kardpár-

bajok eredménye, valamint az is, hogy a jobb kéz csuklója szőrös lesz, mert a csupasz kéz-csukló üterei a kés-metszésnek jobban ki lévén téve, a természet mindinkább meg fogja bundásítani, mint mohával a fák északnak eső oldalát. Az éllel való mozgás szintén egy millió év párbajszerű avancirozásának öröklő eredménye. A szemnek visszasütyedése az orr csontjába onnan ered, hogy a védtelen szemü egyének egy millió év folytán elpusztultak, míg az orr által védett szemüek inkább megmaradtak. Az orr kicsinysége a sok lenyiszált orr állandósítása, hasonlóképen a beesett pofák a duzzadtaknak millió éven át folyton balvégzetes veszélyeit kerülük ki a természeti viszonyokhoz való alkalmazkodás útján. Hogy pedig a fül úgy lelapult, az onnan van, mert az előálló fülek mindig jobban ki voltak téve a lenyesésnek, így tehát csak a lelapult fül öröklődhetett. Az általános messzelátóság a pisztolypárbajok nagy lőtávainak természetes következménye. Végre a mélyen fekvő nyakerek állandósultak, mert a felszínen fekvő nyakerek egyéneknek egy millió év alatt ki kellett halniok.

Quod erat demonstrandum.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Signa (—r—r.) Több a cikkben a keserűség, mint az élcz. Egyet leltünk benne s természetesen nem rejtjük véka alá. — **A. K.** (*Gyrkony.*) Hja, az akkor volt! A magunké is fagyoskodva várja a megváltást. — **F. M.** Az az első budai betegsegélyző és temetkezési egyesület jól tenné, ha a meghívójának beteg helyesírását meggyógyíttatná valamely népiskolai kis diákkal, a stílusát pedig eitemetteténe valamely jótékony papiroskosárba. A hány sor, annyit vét a magyar nyelvtan és szófűzés ellen. — **„Hering-harang.”** Hogy Bukovay Absentius nevét bitorolja, az még hagyján. De e jó hitelnek örvendő firma alatt együgyűségeket küldeni, ez megrovást érdemel. — **T. D.** Ne kívánjuk azt az időt, amidőn az ön parodiáját közölhetnők. — **Szblcs.** Azt írja, hogy akkorak most arra önk felé a sarak, hogy benne reked a viergespán meg a viczegespán. Ez vicz? Viczegepőre! — **L. A.** Megrajzoltatjuk és idővel közöljük. — **N. N.** Ügyes, de nekünk hosszú. Oda szolgálatjuk, ahol több a tér. — **B. K.** Meglehet. Nem csodálnók, ha ma holnap ilyen magyar notára viradnánk:

Jaj te lész, jaj te lész,

Jaj te lész a szüm virágya!

A költője természetesen Jajtelész lész. — **H—xy.** Csakugyan! Te szünk róla. A hó derekán levél megy. — **R. E.** A legtöbbször fölhasználtuk. Köszönet. — **K. I.** A megelőző üzenet önnek is szól. — **T. Gy.** Nem vagyunk tisztában iránta, hol keressük a punctum salient. — **Bgrsz. apt.** Fején találta a szöveget. — **Cs. J.** Lesz rá gondunk. — **Hephästos.** Az egyik megjárja. A másiktól nem mondhatunk véleményt. Nem volt ásó a kezünk ügyében, hogy a ránehezédő homokrétégből kivájjuk. — **Kpsvr.** Nem érdemes. — **Semita.** Amily hosszú, olyan szellemes. De a 7 oldal elfoglalná lapunk legnagyobb részét. Tettünk róla, hogy a kitűnő munka kárba ne vesszen. — **Britannikus.** Ketteje ebben a számban explodál. — **Lugosi bakter.** Az első kérdésre a jelen szám adja meg a választ. A másodikkal meg, ha az istenek kedveznek, a jövő ősszel »rukkolunk ki a placzra.« A szives érdeklődésért köszönet. Mokány Berezi »rucczantásait vizen és szárazon« már a jövő héten olvashatja meg a »Czu tumm!« naptárban.

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.